

"En als acht dagen vervuld waren, dat men het Kindeke besnijden zou, zo werd Zijn Naam genaamd Jezus, welke genaamd was van de engel, eer Hij in het lichaam ontvangen was".

Lukas 2:21.

Verbond..Doop..Besnijdenis. Wàt een wondere zaken voor de kerk van Christus. Wàt een openbaring van de barmhartigheid en de genade van God in Christus Jezus.

De gesloten hemel is gescheurd.

God heeft Zichzelf willen OPIENBAREN.

Wij hebben zeer van node de bron van het wel-
doen op te merken.

Velen gaan deze zaken uit de weg. Men is bang voor "overschatting".

Je kunt dan de uitdrukking horen: 't Is wel een groot wonder, het merk en veldteken van het Verbond te dragen..maar, 't is maar uitwendig.

Men wil de doop, die naar reformatorisch belijden in de plaats der besnijdenis gekomen is, beslist niet overschatten.

Deze manier van spreken wordt aangewakkerd door de angst voor een "verbondsautomatisme", waar de verkondiging van de noodzaak van wedergeboorte en bekering gemist wordt.

Anderzijds probeert men, zeer rechtzinnig, hoever men gaan kan om de wonderen van het Verbond zo wonderbaar mogelijk te maken.

Men doet **gewaagde** uitspraken en uitdrukkingen inzake het Verbond en de Heilige Doop.

Men zoekt naar de ingrijpendste formuleringen om toch maar te beklemtonen de grote betekenis van het "bondeling" zijn.

Meestal blijft men wel binnen de perken van de **Heilige Schrift**..en toch is er zo vaak dat krampachtige.

Nu stem ik direkt toe dat de openbaring van het Verbond van God een afgrondelijke diepte heeft. Wij komen er nooit "uit".

Je kunt zoeken in leerstellige werken om de oplossing te vinden..Calvijn..Gravemeijer..Brakel..Bavinck..Kuiper..Kersten..Schilder..Vellenga..en nog veel meer.

Ik zou **w**illen zeggen: Gelukkig dat we er niet uit komen. Ongelukkig, als we van het Kruis af-komen...

Hoe spoedig zien we aan de kern van het heil voorbij.

Dan maken we de weldaden los van de Weldoener. Wat baat het mij, dat men mij een "bondeling" of "verbondskind" noemt?

Wat baat het mij, dat men mij voorhoudt dat ik een kinderrecht van God ontvangen heb?

Wat baat het mij, dat men mij tracht te overtuigen van m'n bezit, terwijl ik niet dan gemis ervaar?

Wat baat het mij, dat men mij voorstelt dat ik in de nood moet komen door de ervaring dat ik aan de verbondsvoorwaarde niet kan voldoen?

En dat ik dan voor God in de schuld moet komen? En dat God zal geven wat Hij eist?

Mogen we zo onze onwil en Jezus gewilligheid tegen elkaar uitspelen? Hebben WIJ gewild?

En **hoe** zit het met onze totale onmacht?

De onmacht van de dode?

Maken wij onszelf zalig door kunstige redeneringen? Of is Jezus de Zaligmaker?

Ik dacht dat veel van ons spreken over Verbond en Doop vreemd is aan het spraakgebruik van de Heilige Schrift.

In **het** Woord van God worden wij getroffen door de overweldigende betekenis van Christus en de arbeid van Zijn liefde.

Christus, die de doden meeneemt in Zijn dood en opstanding.

Dat kan tot troost zijn voor troosteloze en verloren mensen, gedoopten en ongedoopten.

Dat kan het levensteken zijn voor de doden:

Het horen van de stem van de Zoon van God.

Paulus was besneden en gedoopt..maar het behaagde Gode Zijn Zoon in hem te openbaren.

Dan gaat de prediking zich bewegen om de Middelaar Gods en der mensen, de mens Christus Jezus.

Daarin wil de Heilige Geest uitzicht geven voor de uitzichtlozen.

Dan wordt de verkondiging van de grote Pottenbakker troost voor het leem, dat geen model vertoont.

Besnijdenis..teken en zegel van de gerechtigheid des geloofs. Zò was het voor Abraham. God gaf het. God geeft het offer op het altaar. De besnijdenis wordt ook in verband gebracht met de Wet.

Jezus sprak: Daarom heeft Mozes u de besnijdenis gegeven, (niet dat zij uit Mozes is, maar uit de vaderen).

Paulus schrijft aan de Galaten: Ziet, ik Paulus zeg u, zo gij u laat besnijden, dat Christus u niet nut zal zijn.

En ik betuig wederom aan een iegelijk mens, die zich laat besnijden, dat hij een schuldenaar is de gehele Wet te doen. Christus is u ijdel geworden, die door de Wet gerechtvaardigd wilt worden; gij zijt van de genade vervallen..... Deze woorden zou je ook op de doop kunnen toepassen. Voor onderschatters en overschatters, wederdopers en overdopers: Gij zijt van de GENADE vervallen.

Gij zijt bezig iets op te richten en daar te stellen..maar ge zijt te laat.

God zelf heeft een eeuwig Verbond der genade met ons opgericht.

Wat moeten wij dan met ons "ik" en ons "wij"?

Waarom moeten wij er zo nodig bij?

Is Hij dan niet gekomen op het altaar?

Is Hij dan niet gekomen in besnijdenis en doop?

Besnijdenis van de voorhuid (het geheel of gedeeltelijk verwijderen van het voorste deel van de huid van het manlijk lid), wees heen naar de uittrekking van het lichaam der zonde, om God te dienen in Geest en in Waarheid.

Wat is het "lichaam der zonde"? Dat zijn wij in ons Adamsbestaan. Zoals wij uit Adam geboren zijn, zijn wij kinderen van toorn en verdoemenis.

Onze natuur is alzo verdorven dat wij God en de naaste haten.

"Besnijdenis" houdt dus in: de uittrekking van zulk een verdorvenheid en een leven in al Zijn goede geboden (liefde).

Alles wat God mishaaft moet uit de weg.

De mens der zonde heeft geen bestaansrecht voor God. Naar Gods Wet moet hij sterven.

Immers, wie heeft Gods lieve Wet gedaan?

Wie heeft geleefd naar Zijn heilig recht?

In Zijn gebod is toch het leven?

Allen zijn wij afgeweken en stinkende geworden.

De besnijdenis is wel nut, indien gij de wet doet; maar indien gij een overtreder der wet zijt, zo is uw besnijdenis voorhuid geworden.

Dat we toch mogen bedenken dat het wonder van het Verbond..besnijdenis..doop niet ligt in

ons "gedoopt" zijn.

Abraham geloofde GOD. Hij geloofde niet in zijn

besnijdenis.

De besnijdenis was voor Abraham een teken en

zegel van de rechtvaardigheid des geloofs.

Wezenlijk ligt de klemtoon op God..Het geloof

in de komende en nu gekomen VERLOSSER.

Hoe zou nu een Jood de besnijdenis voor zijn

rekening kunnen nemen?

Hoe zou een Christen zijn doop voor zijn reke-

ning nemen?

Nemen wij, door het afleggen van belijdenis de

doop voor ONZE rekening? Dat wordt dan een

moeilijk te betalen rekening.

Al zouden we honderd jaar bezig zijn met het

"voor onze rekening nemen" van besnijdenis en

doop, dan is het einde: Een zondaar, honderd

jaar oud geworden zijnde, zal vervloekt

worden..

Het wonder van besnijdenis, doop en belijdenis

en avondmaal is niet: het voor onze rekening

nemen! Integendeel, het duidt het wonder van

voor Zijn rekening genomen te zijn.

't Is het wonder van de prediking van het

eeuwig Verbond der genade en der Verzoening.

Wie is slecht? Hij kere zich herwaarts.

Wie heeft het verbond overtreden gelijk Adam?
Hij moge luisteren naar het eeuwig Evangelie:
Als acht dagen vervuld waren werd het Kindeke
besneden. Hoe? Werd dat heilig Kindeke besneden?
Wat is er op dat Kindeke aan te merken?

Heeft dit Kindeke een "lichaam der zonde"?
Is dit Kindeke onheilig?

O neen, dit Kindeke is de heilige Zoon van God.
Daarom, dat heilige dat uit u geboren zal worden,
zal Gods Zoon genaamd worden.

In het gedicht: "Maria tot haar Kind", probeert
van Duinkerken (naar Arnould Gréban) iets van
het wonder uit te drukken.

Mijn liefste Kind, nu ik zo dicht
U bij mij zie en in mijn armen
Uw koude lijfje mag verwarmen,
mij spieg'len in Uw ogenlicht,
nu weet ik dat er geen geluk
ooit mijn geluk zal overtreffen.
Moest ik de volheid gans beseffen
van deze vreugd, mijn ziel brak stuk.

Ik voel een brand, die niet te blussen
mijn hart en ingewand verschroeit.
Nu zóveel vreugd mij zó doorgloeit
vind ik geen woorden, enkel kussen.
Hier zijn mijn lippen, hier mijn borsten,
hier zijn mijn tranen, hier mijn melk,
neem wat ik heb en laat naar elk
ander geluk vergeefs mij dorsten!

Kind van den allerhoogsten God,
mijn eigen Kind, mijn Zaligmaker,
mijn Zuigeling en mijn Bewaker,
mijn teerste zorg, mijn zaligst lot,
mogen mijn tranen alles zeggen,
waarvoor mijn mond geen woorden vindt,
ik ben Uw moeder, Gij mijn kind,
God, die ik in Zijn wieg mag leggen.

Dit Kindeke is besneden. Laat het voor de Jood
een eer zijn.
Voor het Kindeke is het vernedering en armoede.

Het is het begin van de bloedstorting.

De aanvang van de kruisiging.

Het Kindeke wordt gebracht onder Gods Heilige Wet, met alle rechten en plichten.

Hij is besneden om in de plaats van de besnedenen het Verbond te bewaren. Meer nog.

Hij is gegeven tot een Verbond des volks.

In de woorden van Lucas lijkt het gebeuren van de besnijdenis te worden overschaduwde door de naamgeving: En als acht dagen vervuld waren, dat men het Kindeke besnijden zou, zo werd Zijn Naam genaamd JEZUS, welke genaamd was van de engel, eer Hij in het lichaam ontvangen was..

Hier zien wij Hoogheid in Vernedering.

Als ZALIGMAKER laat Hij zich besnijden.

Waarom?

Omdat die "andere" bondelingen er niets van terecht hebben gebracht.

Omdat de bondelingen de wraak van de God des Verbonds verdiend hebben.

Door de besnijdenis komt het Kindeke onder de vloek en zegen van de Wet.

Zo zal Hij bondelingen verlossen van het gericht van God.

Zo zal Hij verwerven dat wij niet in stukken gesneden worden onder het eeuwig oordeel.

Zo mag het voor de bondelingen blijven bij een stukje van de voorhuid of een weinig water.

Heden is de Zaligmaker begonnen Zich in stukken te laten snijden.

Deze is het, Die gekomen is door water en bloed, namelijk Jezus; de Christus; niet door het water alleen, maar door het water en het bloed.

En de Geest is het, Die getuigt, dat de Geest de waarheid is.

En alle geest, die niet belijdt, dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, die is uit God niet; maar dit is de geest van de anti-christ, welke geest gij gehoord hebt, dat komen zal, en is nu alrede in de wereld.

Noch door de kinderdoop, noch door de volwassen-dóop worden wij bevrijd van het oordeel van God.

De klemtoon valt niet op het geloof van de dopeling, hij zij kind of volwassene.

De betekenis van de kinderdoop ligt in het Kindeke, dat Zich besnijden liet..niet in onze kinderen..niet in een veronderstelde wedergeboorte!

De betekenis van de volwassendoop ligt niet in het geloof van de volwassene, maar in Hem, Die op de leeftijd van dertig jaar de Jordaan wilde ingaan om gedoopt te worden.

Daar heeft Hij de vloek, welke rust op liefdeloze en ongelovige zondaren, op Zich geladen. In Hem alleen is de grond.

Daarom kan een gedoopt kind en een gedoopte volwassene zalig worden.

Onze Heere en Zaligmaker is ingekomen in de gemeenschap van verlorenen. Hij is daar ingekomen, niet als zondaar, maar als de tot zonde GEMAAKTE.

Maar wanneer de volheid des tijds gekomen is, heeft God Zijn Zoon uitgezonden, geworden uit een vrouw, geworden onder de wet; opdat Hij degenen, die onder de wet waren, verlossen zou, en opdat wij de aanneming tot kinderen verkrijgen zouden.

Christus heeft ons verlost van de vloek der wet, een vloek geworden zijnde voor ons; want er is geschreven: Vervloekt is een iegelijk, die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet, om dat te doen.

Daarom is Hij tenslotte **ge**hangen aan het hout. Maar hoe zit het dan met **het** geloof? Het geloof is een gave van God. Een weldaad uit de grote Weldoener Christus.

Dat **g**eloof richt zich dan ook op CHRISTUS...en al Zijn weldaden.

En het **o**ngeloof? Dat hebben wij uit Adam en ons boze hart.

Daarom..die gelooft in zijn doop of besnijdenis, of **het** nu de kinderdoop of volwassendoop **b**etreft, zal veroordeeld worden.

Ook als wij blijven bij **het** geloof in onze gelovigheid.

Gelukkig..bij de Heilige Doop worden wij geconfronteerd met zo grote en dierbare beloften. De Heere geve ons de zaligheid te zoeken buiten onszelf.

In Jezus alleen is de zaligheid te vinden. Dat heeft de Vader gezegd: Deze is Mijn Zoon, Mijn Geliefde, hoort Hem.

Wij kunnen niets meer bij de Heere brengen. In de oude bedeling gaf Hij het offer op het altaar.

In de nieuwe bedeling gaf Hij offer en altaar. Wij hebben een altaar, van hetwelk geen macht hebben te eten, die de tabernakel dienen. Altaar en Offer..God en mens in eenheid des persoons.

Daarom zijn wij zeer verblijd als wij onze jonge kinderen mogen dopen.

Niet omdat we zulk een "welgeschapen" zoon of dochter kregen..maar omdat Jezus besneden is ten achtste dage.

Om dat bloed is er voor ons een beetje water. O, dan spreekt ons de kinderdoop van gunst en goedertierenheid..van het enige fundament en de ene grond der zaligheid.

Misschien vond u, gel. lezer, dit stukje wat eenzijdig.

Nu, ik ben me bewust slechts een kleine vingerwijzing te hebben gegeven.

Ik hoop echter dat de ellendigen iets van het "berceide land" voor de nooddriftigen mogen zien.

En als we de bediening van de Heilige Doop weer eens mogen aanschouwen? Dan geve Hij ons, achter het te dopen kind, te zien op het Kindeke Jezus.

Op de achtste dag kwam Hij in het bloed. Zo maakte Hij een nieuw begin. Amen.

God zal ze ZELF bevestigen en schragen,
En op Zijn rol, waar Hij de volken schrijft,
Hen tellen, als in Isrel ingelijfd,
En doen de naam van Sions kind'ren dragen.